

Медицинско административно право

Административно нестопанско право

Административно нестопанско право

- Административно нестопанско право е съвкупността от норми, които осъществяват административно-правното регулиране на дейността на *гражданите*, на *доброволни и самоуправляващи се организации*, създадени с цели от патриотичен, философски, филантропски, образователен, здравен, екологичен, културен, спортен (включително отдих и туризъм), социален или граждански характер, както и от *стопански субекти*, които съдействат за постигането на обществена кауза, установяване на социални контакти, извършвано за удовлетворяване на духовни индивидуални или колективни потребности на гражданите.

Медицинско административно право

- Административно-правно регулиране на обществените отношения в областта на здравеопазването, свързани с:
 - а) дейността на болници и подобни лечебни заведения по настаняване, диагностика и лечение на хоспитализирани пациенти с различни заболявания;
 - б) медицинските дейности в извънболничната помощ – консултиране и лечение, извършвано от лекари по обща медицина, лекари специалисти и хирурзи, както и практиката на лекари по дентална медицина с общ и специализиран характер и ортодонтични дейности;
 - в) дейност на стационарни заведения, предоставящи професионални здравни грижи за лица с умствени и психични увреждания или заболявания, както и за лица, зависими от наркотични вещества или алкохол;
 - г) трудова медицина във връзка с осигуряването на безопасни и здравословни условия на труд За наличието в древноримското законодателство на административно-правни институти от областта на санитарната и медицинска дейност виж в Новкиришка, М. *Цит. съч.*, 68.
- Съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за лечебните заведения с изключение на центровете за спешна медицинска помощ, центровете за трансфузионна хематология, лечебните заведения за стационарна психиатрична помощ, центровете за комплексно обслужване на деца с увреждания и хронични заболявания, както и лечебните заведения към Министерския съвет, Министерството на здравеопазването, Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Министерството на правосъдието и Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, които се създават от държавата; лечебните заведения в Република България се създават по Търговския закон или по Закона за кооперациите, както и като дружества по законодателството на държава – членка на Европейския съюз, или на държава, страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство. Независимо от вида собственост лечебните заведения предоставят нематериалното благо „здраве“ (състояние на пълно физическо, психическо и социално благополучие на човека) и затова са елемент от административното нематериално право.

Нормативна уредба

- Закон за Българския Червен кръст
- Закон за военноинвалидите и военнопострадалите
- Закон за здравето
- Закон за медицинските изделия
- Закон за кръвта, кръводаряването и кръвопреливането
- Закон за лекарствените продукти в хуманната медицина
- Закон за лечебните заведения
- Закон за съсловната организация на магистър-фармацевтите
- Закон за съсловните организации на лекарите и на лекарите по дентална медицина
- Закон за съсловните организации на медицинските сестри, акушерките и асоциираните медицински специалисти, на зъботехниците и на помощник-фармацевтите
- Закон за трансплантация на органи, тъкани и клетки

Контролни и надзорни органи

- Министър на здравеопазването или оправомощено от него длъжностно лице.
- Директори на регионални здравни инспекции.
- Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по лекарствата.
- Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция по трансплантация.
- Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“.
- Директор на Център за асистирана репродукция.
- Директор на Национален център по радиобиология и радиационна защита.
- Директор на Национална експертна лекарска комисия.
- Директор на Национален център по трансфузионна хематология.
- Други.

